

MACIEJ ŻURKOWSKI

Zakład Hodowli Doświadczalnej Zwierząt PAN

VI MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA POŚWIĘCONA BADANIOM NAD GRUPAMI KRWI U ZWIERZĄT (*Monachium 18—21. VIII. 1959 r.*)

W dniach 18—21 sierpnia br. odbyła się w Monachium VI Międzynarodowa Konferencja poświęcona zagadnieniom grup krwi u zwierząt. Konferencje tego typu odbywają się od kilku lat i mają na celu wymianę doświadczeń, podsumowanie wyników osiągniętych w poszczególnych laboratoriach oraz ujednoczenie badań w tej dziedzinie. Polska po raz pierwszy wzięła udział w tego rodzaju konferencji, reprezentowana przez pracowników Zakładu Hodowli Doświadczalnej Zwierząt PAN.

Głównym tematem konferencji były zagadnienia grup krwi u bydła, które to badania są najszerzej rozwinięte i najbardziej zaawansowane. Celem konferencji było ustalenie międzynarodowych standardów surowic testowych w oparciu o uzyskane surowice w laboratoriach poszczególnych krajów. Do współpracy przystąpiło 13 państw: Belgia, Czechosłowacja, Dania, Finlandia, Francja, Holandia, Jugosławia, Niemiecka Republika Federalna, Norwegia, Polska, Południowa Afryka, Szwecja, Wielka Brytania.

W pierwszym dniu konferencji wygłoszono referaty oraz przeprowadzono dyskusję. Dwa dalsze dni poświęcono na ustalenie, które z surowic dostarczonych z różnych laboratoriów mogą być uznane za standardy międzynarodowe oraz na wygłoszenie krótkich sprawozdań z poszczególnych laboratoriów na temat przebiegu obecnie prowadzonych prac.

Dr J. Rendel wygłosił referat na temat: „Badania nad współzależnością pomiędzy grupami krwi a cechami produktywności u bydła”. Autor podał, w jakim stopniu z punktu widzenia genetyki można mówić o korelacji pomiędzy grupami krwi a produktywnością. W badaniach swoich na 1000 szt. bydła szwedzkiego czerwono-białego wykazał sprzężenie pomiędzy locusem B i genem wpływającym na procent tłuszczu oraz pomiędzy locusem SU i produkcją tłuszczu. U heterozygot FV i Z stwierdził on ogólnie wyższy procent tłuszczu. Koreferaty wygłoszili dr Neimann-Sorensen i dr Toll. Ponadto dr Gilmour wygłosił referat na temat serologicznych i genetycznych badań nad antygenami krwinkowymi u kurcząt oraz dr Andresen na temat grup krwi u trzody chlewnej.

Celem wytypowania z wszystkich laboratoriów najlepszych surowic

testowych, jako międzynarodowych standardów, każde laboratorium wykonało cały szereg badań laboratoryjnych przy zastosowaniu wyprodukowanych surowic oraz krwinek standardowych dostarczonych z Monachium. Ponadto w Monachium przeprowadzono powtórne badania surowic testowych dostarczonych przez różne laboratoria na około 270 krwinkach standardowych o znanym genotypie, wybranych również ze wszystkich laboratoriów biorących udział w badaniach. Zastosowanie tego rodzaju badań pozwoliło na określenie wartości poszczególnych surowic testowych w ujednoczonych warunkach. Dostarczyło to szerokiego materiału do dyskusji, które z surowic testowych można uznać za międzynarodowe standardy dla identyfikowania poszczególnych antygenów.

Na konferencji zamierzano ustalić międzynarodowe standardy dla określania następujących antygenów: A, B, G, K, I, T₁, T₂, A₁, Y₂, D', J', K', I', E₁, P, C₁, C₂, X₁, L', R, W, E, F₁, V, L, M, S₁, S₂, U₁, U₂, Z, Z⁺, Z'.

Na podstawie przeprowadzonych prób litycznych i wyników jakie uzyskano, nie zatwierdzono surowic standardowych przeciwko wszystkim antygenom, a to ze względu na fakt, że przedstawione surowice były zbyt słabe lub niedostatecznie czyste w reakcjach.

Za standardy międzynarodowe uznano jedynie 15 surowic testowych:

S u r o w i c a	Kraj, w którym uzyskano daną surowicę
Surowica anty-A	Norwegia
„ anty-B	Dania
„ anty-K	Dania
„ anty-I	Czechosłowacja
„ anty-E ₁	Szwecja
„ anty-R	Południowa Afryka
„ anty-W	Holandia
„ anty-F ₁	Jugosławia
„ anty-V	Norwegia
„ anty-L	Dania
„ anty-M	Dania
„ anty-S ₂	Szwecja
„ anty-U ₂	NRF
„ anty-Z	Polska
„ anty-Z ⁺	Czechosłowacja

Wybrano również surowice testowe, które reagowały silnie z odpowiednimi antygenami, ale dawały równocześnie reakcje niespecyficzne, bądź wykazywały ślady innych przeciwciał. Surowice te po odpowiednim

dalszym opracowaniu mogą stać się standardami. Do takich surowic należy również polska surowica anty-U₁.

Poszczególne surowice, które są standardami międzynarodowymi wyprodukowanymi w różnych laboratoriach, będą dostarczone do wszystkich laboratoriów serologicznych, które biorą udział w tych badaniach i współpracują w uzyskaniu surowic standardowych. Pozwoli to w najbliższym czasie na stworzenie wspólnego wzorca surowic testowych dla pracowni serologicznych w Europie. Udział naszego laboratorium w tych pracach umożliwi dalszą wymianę stopniowo otrzymywanych surowic standardowych.

Na podkreślenie zasługuje fakt dużego zainteresowania ze strony Związku Hodowców Bydła postępem i wynikami badań nad grupami krwi u bydła. Wynika to z faktu, że dotychczasowe osiągnięcia w tej dziedzinie prac zostały na szeroką skalę zastosowane w praktyce hodowlanej.

Na zakończenie konferencji tamtejszy Związek Hodowców Bydła zorganizował wycieczkę po Bawarii, podczas której pokazano uczestnikom konferencji kilka obór zarodowych oraz zapoznano z rozwojem hodowli w tym kraju.